

3 Maaneder førend Konkursens Begyndelse har betalt Gjæld paa anden Maade end med Penge, Bøxer eller Børsseffeter, saasom ved til Forandringshaveren at afhænde fast Eiendom, Skib eller andre Gjenstande, som efter de Paagjældendes Stilling og Forhold maa anses for usædvanlige Betalingsmidler, kan Boet forde, at den stedfundne Betaling skal gaa tilbage osv., og man er bleven opmærksom paa, at der i de Ord: „saasom ved til Forandringshaveren at afhænde fast Eiendom, Skib eller andre Gjenstande, som efter de Paagjældendes Stilling maa anses for usædvanlige Betalingsmidler“, indirekte synes at være antydet, at der kan finde en urygkelig Betaling Sted ved Overdragelse igjennem Afhændelse af Gjenstande, der ifølge tilstedeværende Forhold maa betegnes at være et ikke usædvanligt Betalingsmiddel, skjøndt de just ikke kunne siges at være Penge, Bøxer eller Børsseffeter. Foraa vidt synes der at være nogen Uklarhed tilstede i den Maade, hvorpaa Hovedreglen er opstillet med Tilføielsen af de nævnte Exempler. Denne Uoverensstemmelse har man ment at kunne høre ved, hvad der er foreslaaet under Nr. 5. — Forslaget under Nr. 6 til § 22 er forankrediget ved, at man har ment, at det var temmelig svævende og ubestemte Udtryk, der ere brugte i Paragrafen, nemlig „paa en ifølge Retten Skjønt tilfredsstillende Maade“; man har ment, at det vilde være tilstrækkeligt til at fjerne de Betymlinger, der i denne Henseende ere nærede med Hensyn til det Vage i disse Udtryk, naar man ganske i Almindelighed sagde: „Ei heller, naar Kreditor eller Medkontrahenten afkræfter osv.“ — Til § 24 er der dels af et enkelt æret Medlem af Udvalget stillet et Forslag under Nr. 7; dels er der stillet et Forslag under Nr. 8 af et andet æret Medlem af Udvalget og subsidiært af Forslagsstilleren til Forslaget under Nr. 7. Denne Paragraf har — som bekjendt — været en Del omvistet i Landsdinget; jeg tør imidlertid udtale, at i Folkethingets Udvalg har det aldeles overveiende Flertal været af den Formening, at Bestemmelsen i sin Helhed egne sig til at tiltrædes og godkjendes. Det forekommer Flertallet i Udvalget at være aldeles umiskjendeligt, at denne Regel, betragtet

i sin Almindelighed, maa anses for at være reiskerdig og i god Konsekvens med tidligere Bestemmelser og med den Udvikling, som det i det Hele i denne Retning tilsigtes at give i Lovens 4de Kapitel. Idet jeg tager det samme Forbehold, som jeg gjorde med Hensyn til Forslaget under Nr. 2, lige overfor disse 2 Mindretalsforslag under Nr. 7 og 8, nemlig, om at udtale mig yderligere, naar de ærede Forslagsstillere have begrundet deres Forslag, skal jeg paa dette Standpunkt kun tillade mig at paapege ganske kort, hvorfor man mener ikke at kunne tiltræde disse Forslag og bestemt maa fraraade det ærede Things Medlemmer at gaa ind paa noget af dem. Forslaget under Nr. 7 gaar, som det vil ses, ud paa 2 Ting. § 24 vil, at det, som det skal komme an paa, er Kreditors Kundskab om Fallentens Stilling paa den Tid, da han indlader sig paa at modtage en særlig Begunstigelse fra hans Side; Udvalgets Mindretalsforslag under Nr. 7 gaar derimod ud paa, at der ikke skulde ses hen til den Kundskab, som Kreditor har om Fallentens hele økonomiske Tilstand paa den Tid, da han modtager den særegne Begunstigelse af Fallenten, men der skulde kun være at tage Hensyn til, hvorledes Forholdet stillede sig paa den Tid, da den Retshandel blev indgaaet, eller den Gjæld blev stiftet, som der er Spørgsmaal om at fyldestgjøre i den nærmeste Tid, førend Falliten udbryder. Det er nu imidlertid aldeles klart, at, hvis man vil foretage en saadan Forandring i § 24, saa vilde man lige saa godt fuldstændig kunne slaa en Streg over § 24; den faar da ikke det Allermindste at betyde. Thi det vil vistnok være saare sjældent, at det Retshandelsforhold, om hvis Afvikling der er Spørgsmaal i § 24, skulde være indgaaet paa en Tid, hvor vedkommende Kreditor havde Kundskab om, at den paagjældende Persons økonomiske Tilstand er af den Beskaffenhed, som det angives i § 24; naar han har Kundskab om, at Vedkommendes økonomiske Tilstand er af den Beskaffenhed, saa vil han naturligvis, det tør man vistnok forudsætte som det Nærmestgaaende, ikke indlade sig paa sig Retshandel med den Paagjældende. Den anden Forandring falder tildels sammen med Forslaget under Nr. 8 og gaar ud paa,